

השיעור לזכות ורפואת אמר"ר צבי משה הלוי בן מלכה אסתר הי"ו
 לפרשת החודש חידוש האורות של עולם התיקון הרב נועם צחור
 ולרפואת אייל בן אילנה בגר"ר

כי תשרי, ר"ה לכל שבו עומדים לפני הש"ת כל באי עולם, ואילו בניסן, ראש השנה למלכים, ישראל בני מלכים, עליו נאמר "ראשון הוא לכם"^ה לכם דווקא ולא לאומות העולם, בהיות ניסן תחילה וראש למניין התורה בסוד הפנימיות.

והנה כבר נתבאר^ה שיש ג' בחינות, עליון אמצע ותחתון, היה הוה ויהיה, ולכל עולם ועולם יש בו ראש תוך וסוף, ובעליון הראש למעלה, באמצעי הראש באמצע, ובתחתון למטה, ובני ישראל ביוצאם ממצרים לגאולתם הנצחית, היינו ארץ ישראל, בהיותם עולם אמצעי^ה הולכים ובאים אל ארץ ישראל אמצע העולם.

וישראל מעל לטבע, על כן נצטוו "החדש הזה לכם"^ה מניסן ולא מתשרי שהוא הנהגת הטבע, שהמלך דן את אנשיו אחת לשנה, וניסן מלשון נס, הנהגה שמעל טעם ודעת והציווי לקדש חודשים הוא בכדי לתקן את האורות של עולם התיקון, שמעצם היכולת לתקן ברוחני הוא חידוש שמעל לטבע.

לכן בני ישראל מונים ללבנה, בהיותה מתחדשת בכל ל' יום, שלא להביא את איש ישראל ליפול מדעתו ולתלות את הקורה לו במציאות הטבע, ומשום כך אין לנו חודש שהוא מעובר שלושים ואחת, שיותר משלושים יום נקרא חזקה ורגילות, והבן

"החדש הזה לכם, ראש חֻדְשִׁים, ראשון הוא לכם, לְחֻדְשֵׁי הַשָּׁנָה"^ה ואמרו רבותינו^ה שזו מצוות עשה לחדש תקופות ומזלות ומולדות שנאמר^ה "ושמרתם, ועשיתם כי הוא חֻמְתְּכֶם וּבִינְתְּכֶם, לְעִינֵי הָעַמִּים"

וכתב המהר"א^ה איזהו חכמה ובינה שהוא נגד העמים שכל חכמת ישראל היא באמת חכמה טהורה בחיות אלהות, והעמים לא ישיגו זאת, כי אינו משורשם וחלקם. ואיזה חכמה ובינה שהוא לעיני העמים ונגד העמים, הוי אומר זה חישוב תקופה ומזלות, שכל המזלות שבעולם העשייה הכל משורש העמים, ואותה חכמה היא לנגד העמים שמשגיגים זאת... [עיי'ן שם].

וידענו שעיקר קידוש החודשים הוא לתקן ולחדש את האורות של עולם התיקון, וביאור העניין, שורש שנה הוא ב"אם הבנים" ששם מתבררים מלכין קדמאין, ועיקר עולם התיקון הוא ע"י המעטת האור על ידי צמצום ותיקון הפרצופים.

והנה, י"ב החודשים אשר בשנה הם י"ב צינורות ושפע ושערים להמשיך התחדשות לעולם הטבעי הגשמי, עולם העשייה. ואין לך חידוש גדול מזה שהש"ת בחר בישראל וקבע להם ר"ה – שהוא בחינת חידוש בעצמו ביציאה מגלות מצרים לגאולה, והוא השונה משאר העולם.

^ה שמות, י"ב.

^ה בספה"ק

^ה שבין העולמות הרוחניים לעולמות הגשמיים אומות העולם והקליפות

^ה שמות, י"ב.

^ה שמות, י"ב.

^ה הרמב"ן והסמ"ג

^ה דברים ד

^ה אוצה"ח שמות

קידוש החודש בשלשה, מקודש מקודש
מקודש, בג' דינים, ואם לא באו עדים יום
השלושים אין צריך לקדשו כי כבר קדשוהו
שמים.^ט

והוא שרמז משה רבנו ע"ה לישראל "כי היא
חכמתכם ובינתכם"^ז לכן "משכו" גימטרייה
שס"ה ימות השנה שא"חד א עומד ומשגיח
על כל יום ביומו, והיא הבחינה שצריך כל
יהודי אשר בקרבו בוערת אהבת השם "וקחו
לכם" דווקא ולא לשאר העמים שורש עמל"ק
אשר "קרך" שהכל במקרה ויד הטבע, על כן
אמר בחכמה זו "כי היא חכמתכם ובינתכם".

וזו סיבת קיום ישראל שנשלחו לעוה"ז לתקן
את כל הנבראים, אלא שמתחילה היו
מעורבים בין האומות, ואח"כ נתבררו בירור
אחר בירור "לך לך" כדי להבדל מן הגויים
"שבראנו לכבודו והבדלנו מן הגויים" כי עד
הגאולה אי אפשר שישראל יהיו שרויים
ומעורבים בין האומות על כן השי"ת לגויים
ז' מצוות גולמיות, ללא חיות אלוהות, ואילו
לישראל נתן השי"ת מצוות "וחי בהם" "אשר
קדשנו במצוותיו" שבכל מצווה ומצווה יהיה
חיות ואור שבכוח ישראל להתחדש מהם
ולדבק נר"ן בשם יתברך.

והנה במצוות "החדש הזה לכם"^{כז} בא
לישראל גרעין ושורש של התחדשות בקיום
התורה והמצוות כל אחד כפי דרגתו, אלא
שיש בידו להעלות את עצמו בגופו ובנשמתו
להדבק באל עליון קונה שמים וארץ, בדרך
של עליה מדריגה אחר מדריגה בכל חודש
וחדשו.

והוא שרמז הכתוב^{כז} "וְהָיָה, מִדֵּי חֲדָשׁ
בְּחֻדְשׁוֹ, וּמִדֵּי שַׁבָּת, בְּשַׁבְּתוֹ יָבֹא כָּל-בָּשָׂר
לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנָי, אָמַר יְהוָה" היא הבחינה
שלעתיד לבוא ועד יתגלה משיח בן דוד
מחדשים ישראל את החודשים ומקדשים
אותם קדושה אחר קדושה, עליה אחר עליה
בתיקון חידוש וקידוש כל העולמות כולם
בכוח התורה והמצוות ומעשים טובים,
כנאמר^{כז} "כי אֲזַ אֶהְפֹּךְ אֶל-עַמִּים, שְׂפָה בְרוּחָהּ,
לְקַרְא כָּל־מִלִּים בְּשֵׁם יְהוָה, לְעַבְדוֹ שְׂכָם אֶחָד".

^ט ועיין סנהדרין י"ז.

^ז דברים, ד'

^{כז} שמות, י"ב.

^{כז} ישעיה ס"ו.
^{כז} צפניה, ג'